

ENTREVISTA

Cristià i marxiste

ALFONS CARLES COMÍN:

EL PETIT EMPRESARI, VÍCTIMA DEL CAPITAL MONOPOLISTA, HA DE TROBAR EN EL PROJECTE SOCIALISTE RESPOSTA ALS SEUS INTERESUS

Alfons Carles Comín, membre del Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya, va néixer a Saragossa l'any 1933. Als nou anys va venir a viure a Barcelona, ciutat on va fer tots els estudis de batxillerat i universitaris. Va estudiar a l'Escola Industrial i, posteriorment, no fa gaires anys va cursar, també, estudis de periodisme. Ha estat a cavall entre la tasca de sociòleg i psicòleg del treball, d'escriptor i la dedicació al món editorial on fa més de dotze anys que hi dedica energies. Ha publicat diversos llibres: alguns particularment d'Andalusia: "Espanya del sur, notícia de Andalusia", altres sobre el que podríem dir un anàlisi de l'evolució del cristianisme cap al socialisme, ha estat un capítol important des de les transformacions de l'Església sobre el franquisme. I també ha col·laborat a revistes nacionals i estrangeres.

Generalment, en aquests camps: Psi-

cologia del treball, qüestió immigratòria i anàlisi d'un cristianisme progressista.

Alfons Carles Comín, té un llarg històric de lluita per la democràcia. A l'universitat, pel anys 1953-54 va començar, amb un grup d'amics, a impulsar la constitució d'un Front d'Alliberament Popular. Junt amb Ignacio Fernández de Castro va militar en els grups dels "Felipe" del 1956 al 61. Després va anar a Màlaga, on va viure un temps. Cap a l'any 1970 va iniciar llur militància a Bandera Roja de Catalunya, fins el 1974, en que, un grup important i nombrós d'aquesta organització va ingressar en bloc a militar al P. S.U.C..

La primavera del 1975 va assumir tasques a nivell d'estat i va entrar a formar part del Comitè Executiu del Partit Comunista d'Espanya, val a dir, però que la seva militància més intensiva és en el P.S.U.C.

* — *

Demanem a Alfons Carles Comín que ens parli de la seva evolució política i ideològica: "La meva evolució política i d'un cristianisme alienat i conservador que vaig rebre, a la concepció, ara vista, en la línia de Cristians Pel Socialisme, a anat molt lligada, molt articulada al descobriment del marxisme, que ha estat un element que m'ha ajudat a penetrar a una fe alliberadora".

"Avui, la meva reflexió s'està fent en dos camps d'una manera molt intensa, que evidentement no tenim temps per a dir-la, bé que no ha estat una qüestió fàcil, que estigui resolta i que no tingui contradiccions, però, que en tot cas, he trobat en els nostres partits comunistes, un espai de reflexió, d'afrontament, que enriqueix, sens dubte, el procés, que molts de nosaltres, ja duiem feia uns quants anys; jo diria que Cristians Pel Socialisme, és una organització molt àmplia, en la que hi ha gent de diverses

organitzacions polítiques, però, l'experiència i les declaracions del P.S.U.C. i del P.C.E. sobre aquesta temàtica han vingut a enriquir notablement el debat, i jo diria que ens trobem en una conjuntura històrica, insospitada i molt favorable, perquè aquell contenciós que enfrontava marxisme amb cristianisme, s'afronti d'una nova manera a casa nostra, amb un nou destí i pugui, no dic, resoldre totes les contradiccions que conté, però si obrir unes perspectives dinàmiques i enriquidores".

C.P.S. NO ES CAP PARTIT POLITIC

Com a membre del P.S.U.C., com a comunista, com veus el moviment de Cristians Pel Socialisme?

"El moviment de Cristians Pel Socialisme, és un moviment, avui per avui, minoritari en el conjunt de les nostres masses cristianes, però, no s'ha de valo-

rar en una perspectiva purament tica i numèrica, sinó com a dels temps, com a pol de referència crec que en aquest moment l'catòlica sap que el que suposa Pel Socialisme, és una crida en nariament contagiosa per tots cristians que, de bona fe, volen l'història a la paraula de Crist aquest sentit, a casa nostra, a d'altres països europeus, s'està guint un cert equilibri, no va triomfalista, però, una orientació crítica i al mateix temps correcte permet resituar-se en el seu espai que és no substituir de cap manera partits polítics; CPS no és cap polític, no n'hi ha prou de repetir que cal comportar-se com a tal, n'ir el seu pluralisme i al mateix impulsar la seva tasca en el sí de l'Església, que vulgui fer arribar al tan de les masses cristianes com jerarquia, la proposta de Cristians Pel Socialisme".

FORCES DEL TREBALL I DE LA CULTURA

Quin paper juguen les forces de treball en el procés, avui cap a la cultura i en un futur cap al socialisme?

"Jo crec, que en una societat de talisme avençat, la construcció del socialisme, recareix un nou concepte d'aliances de classe, ja no es pot concluser en l'aliança de la classe obrera i de la pagesia, com fou el fonamental dels bolchevics, la tancia de les classes mitjanes, és més elevada; importants sectors de les classes mitjanes, han observat que els seus interessos són els mateixos dels treballadors manuals i, en aquest sentit, la possibilitat d'establir unes aliances de classe, un nou polític, per construir aquest projecte de socialisme en la democràcia, és